

ת"פ 45907/01/12 - רשות המיסים- תל-אביב נגד בליבא טרפז בע"מ, איזק סיוה

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 45907-01-12 רשות המיסים- תל-אביב נ' בליבא
טרפז בע"מ ואח'

בפני כב' הסגנית נשיאה עינת רון
בעניין: רשות המיסים- תל-אביב

המאשימה

נגד

1. בליבא טרפז בע"מ
2. איזק סיוה

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד איילה אלדר

ב"כ הנאשם עו"ד עמית יהלומי

הנאשם 2 בעצמו

גזר דין

פתח דבר

הנאשמים הורשעו, על יסוד הודאת הנאשם 2, ב- 3 עבירות של אי העברת ניכויים במועד, לפי סעיף 219 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה") בקשר עם סעיפים 117, 164, 166 ו-224 לפקודה ובקשר עם תקנות מס הכנסה שהותקנו מכוח הפקודה.

על פי עובדות כתב האישום, נאשמת מספר 1 (להלן: "הנאשמת") ניכתה, בהתאם להוראת סעיף 164 לפקודה, מס הכנסה ממשכורות ששילמה לעובדיה ומתשלומים לקבלני המשנה שלה, במהלך החודשים יולי 2009 עד ספטמבר 2009. הנאשמת לא העבירה לפקיד השומה את מס ההכנסה שניכתה כנ"ל, בסך כולל של 73,557 ₪.

נאשם מספר 2 (להלן: "הנאשם") שימש בתקופות האמורות כמנהלה הפעיל של הנאשמת.

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה ציינה בטיעוניה לעונש את הערך החברתי הנפגע העומד בבסיס עבירות אלו, ערך השוויון והנשיאה המשותפת בנטל וכן, את הפגיעה הישירה בקופה הציבורית.

ב"כ המאשימה הדגישה כי פסיקת בתי המשפט בנושא זה ברורה וקובעת כי אי העברת ניכויים כמוה כשליחת יד לקופה הציבורית ולמעשה, מדובר בגניבה. עוד ציינה כי המחוקק מצא לנכון להחמיר בענישה בעבירה זו וקבע את העונש בגינה לשנתיים מאסר ו/או קנס בסך 29,200 ₪. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה אשר יצאה תחת ידי בתי המשפט בנושא.

ב"כ המאשימה הדגישה כי כיום, בחלוף כשלוש שנים ממועד הגשת כתב האישום כנגד הנאשמים, לא הוסרו כל המחדלים נשוא כתב האישום, למרות שהתבקשו דחיות רבות מטעם הנאשמים ובית המשפט נעתר להם.

ביום 17.02.14 שילמו הנאשמים על חשבון חוב הניכויים לחודש יולי 2009, סך של 7,498 ₪. כיום, גובה חוב המס כתוצאה מאי העברת המס שנוכה בשלושת החודשים נשוא כתב האישום, כולל קנסות, ריבית והצמדה עומד על סך של 167,411 ₪.

ב"כ המאשימה ציינה כי הנאשם, בחקירתו ברשות המיסים, תירץ ביצוע העבירות בקשיים כלכליים. אולם, בתי המשפט, באופן עקבי, סירבו לראות בקשיים כלכליים צידוק סביר לאי העברת מס שנוכה. עם זאת, עקב קיומן של נסיבות מיוחדות במקרה זה, המאשימה אינה מבקשת למצות את הדין עם הנאשמים.

לנאשמת 1 אמנם קיימת יתרה בגין מקדמות ששילמה בגין הוצאות עודפות, אך לא ניתן לקזז את ניכויי המס שלא הועברו מהיתרה הקיימת. עוד ציינה ב"כ המאשימה כי פקיד השומה האזרחי היה מוכן לראות בתשלום חוב הקרן כהסרת המחדלים ואז, יוכלו הנאשמים למצות את הערוץ המנהלי. אולם, ב"כ הנאשמים הודיע שאין באפשרות הנאשם להסיר את המחדלים גם בדרך מקלה זו.

כמו כן, ציינה ב"כ המאשימה כי מפרק הנאשמת, אמנם, עתר בהליך אזרחי להכרה ביתרת זכות זו לטובת החברה שבפירוק, אך אין הכרח כי טענתו תתקבל ובכך יהא כדי להסיר את המחדלים.

לאור האמור לעיל וכן, לאור הנסיבות המיוחדות של מקרה זה והעובדה כי הנאשמת הינה חברה בפירוק אשר חוב הניכויים נוצר בשלושת החודשים האחרונים לפעילותה וכי לנאשם אין עבירות מס קודמות, החליטה המאשימה לחרוג מהעתירה המקובלת בעבירות אלו ועתרה להשית על הנאשמים עונש צופה פני עתיד. המאשימה עתרה להשית על הנאשמת קנס כספי סמלי ועל הנאשם עונש מאסר מותנה ומרתיע בן 12 חודשים, קנס כספי גבוה והתחייבות אישית להימנע מביצוע עבירה.

ב"כ הנאשם ציין כי האישומים בתיק זה הינם בגין מחדלים בשלושת החודשים האחרונים לפעילות החברה שנכנסה להליכי פירוק.

לנאשמת קיימת יתרת זכות בסך של למעלה מ- 400,000 ₪ המצויה בידיה של רשות המיסים. לדידו של ב"כ הנאשם, אם הנאשמת הייתה ממשיכה להתנהל במהלך עסקים רגיל, ניתן היה להסדיר את קיזוז יתרת הזכות מול יתרת החוב האמור וקרוב לוודאי שהמחדלים לא היו מבשילים לכדי כתב אישום.

עוד טען כי באם תתקבל טענתו של המפרק יהיה בכך כדי להסיר את המחדלים ובכל מקרה, מאחר והחוב לרשות המיסים הוא בדין קדימה ואין אפשרות אחרת לבד מפרעונו, הרי שגם באמצעות סכומי כסף אחרים המצויים בקופת הפירוק, קיימת סבירות רבה וממשית כי המחדל הכספי יוסר.

ב"כ הנאשם הדגיש כי לאור סוג העבירות וזהות הנאשם, הסכימה המאשימה, באופן עקרוני, למעבר לערוץ המנהלי. אולם, הנאשם אינו מסוגל כעת, לאחר שהחברה אותה הוא ניהל קרסה ולאחר שדאג להסדר חובותיה בסך מיליוני ₪, לשלם עשרות אלפי ₪, כפי שדרשה המאשימה, כתנאי למעבר לערוץ המנהלי וזאת, למרות קיומם של סכומי כסף ששילמה הנאשמת בקופת רשות המיסים.

לדידו של ב"כ הנאשם, כתב האישום הוגש מתוך חוסר איכפתיות לסיטואציה וכן, העובדות העולות ממנו שגויות, כמו עיסוקה של הנאשמת. ההליך, ממשיך להתנהל בחוסר איכפתיות, לדידו, כך שממשיכים לנהל את ההליך המשפטי נגד הנאשמת שעה שהיא בפירוק וכן, שמייחסים לב"כ הנאשם את ייצוג הנאשמת, דבר שלא היה נכון ואינו נכון כעת.

ב"כ הנאשם הדגיש כי מדובר בכתב אישום משנת 2012. בתחילה, הנאשם כפר וטען כי לא קיימת חבות. עוד נטל על עצמו הנאשם את האחריות והסכים לנקות מאחריות את שותפו, שהיה רשום אך בצורה פורמלית כמנהל בחברה ולמעשה, לא ניהל אותה בפועל. בהמשך, הודה הנאשם וההליך שיביא, בסופו של דבר, להסרת המחדלים התחיל להתנהל רק לאחר מכן.

הנאשם פעל במהלך שלוש השנים האחרונות בשיתוף פעולה עם המפרק ועל פי דרישות המאשימה כדי לגרום להשלמת הדו"חות הכספיים של הנאשמת שמהם עולה יתרת הזכות העומדת לזכותה.

הנאשם גרוש, אב לשלושה ומשלם מזונות. קריסת הנאשמת הובילה אותו למכור את ביתו ולאחר שהסדיר, במהלך שלוש השנים האחרונות, את כלל חובותיו ואת חובות הנאשמת, הוא נותר חסר כל.

הנאשם משוכנע כי ההליך האזרחי יוביל להסרת המחדלים ולאור העובדה כי כעת, לא ניתן להמתין ולראות את תוצאות הליך זה, ביקש ב"כ הנאשם כי נסיבותיו האישיות והמשפחתיות המיוחדות של הנאשם ישקלו וכי יושת עליו עונש לקולא בשיעור שיהא מידתי לעונש שהיה נגזר עליו לו הייתה ניתנת בידו האפשרות לעבור לערוץ המנהלי. כלומר, קנס בסך 600 ₪ לכל עבירה. עוד עתר ב"כ הנאשם להשית על הנאשם עונש מאסר מותנה למשך שנתיים.

הנאשם סיפר בבית המשפט כי במשך 15 שנים, הוא ניהל את הנאשמת בצורה מיטבית וללא שום פסול וכך נגזרו ההוצאות העודפות. הנאשם סיפר כי רואה החשבון של הנאשמת התקשר אליו והסב את תשומת לבו שאי העברת סכומי הכסף שנוכו מהווה עבירה פלילית. הנאשם שאל אותו אם לעשות זאת ולגרום לקריסת הנאשמת אשר קיימת שנים ומעסיקה עובדים ורואה החשבון השיב לו כי זו החלטה שלו, אך מדובר בעבירה ועליו להבין את משמעותה. הנאשם אמר לרואה החשבון כי יש בקופת רשות המיסים כ- 400,000 ₪ ששילמה הנאשמת. הנאשם הדגיש כי בתקופה ההיא, כל הבנקים בעולם קרסו והמשבר הכלכלי לא פסח גם על בנק הפועלים ש"חתך" לנאשם את האשראי במפתיע. הנאשם ציין כי הוא אינו עבריין ולא יהיה עבריין. הוא ביקש מבית המשפט את ההתחשבות המקסימלית.

דין

במשך 3 חודשים, החל מיולי 2009 ועד ספטמבר 2009, ניכתה הנאשמת מס, בסך של 73,557 ₪, ממשכורותיהם של עובדיה ומתשלומים ששילמה לקבלני המשנה שלה, אך לא העבירה אותם לפקיד השומה. באותה עת, הנאשם שימש כמנהלה הפעיל של הנאשמת.

הפגיעה בערך החברתי המוגן ברורה במקרה זה. עקרון השוויון, הנשיאה המשותפת בנטל וקיומו של משק כלכלי תקין נפגעו פגיעה ממשית.

בתי המשפט עמדו לא אחת על הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה במבצעי עבירות מס. לעניין זה יפים דבריו של כבוד השופט ג'ובראן ברע"פ 11640/05 סופר סטאר מרקט נ' מדינת ישראל (פורסם בבנו, 14.05.06):

"לא אחת פסק בית-משפט זה, כי יש לנקוט מדיניות ענישה מחמירה בכל הנוגע לעבירות מס כגון אלה שבהן הורשעו המבקשים, בשל פגיעתן הרעה בחיי הכלכלה והשלכותיהן החברתיות המזיקות (ראו ע"פ 624/80 חב' וייס ארנסט בע"מ נ' מדינת ישראל, פ"ד לה (3) 211; ע"פ 6474/03 מלכה נ' מדינת ישראל (לא פורסם))."

(עוד ראה למשל: רע"פ 1670/12 לזרוביץ נגד מדינת ישראל (פורסם בבנו, 17.05.2012)).

מתחם העונש ההולם, בנסיבות המקרה, בכל הנוגע לרכיב הענישה הכספי נע בין 3,000 ₪ לבין 29,200 ₪. לא ראיתי צורך, במקרה זה, לקבוע את מתחם העונש ההולם בכל הנוגע לעונש מאסר, שכן עתירת המאשימה היא למאסר מותנה והלכה היא כי אין בית המשפט משית ככלל, עונש חמור יותר מעתירתה של המאשימה.

חוב הקרן הינו בסך כולל של 73,557 ₪. כיום, עומד החוב, כולל ריבית פיגורים, הצמדה וקנסות על סך של 167,411 ₪. הנאשמת ניכתה מס ממשכורות עובדים ומתשלומים לקבלני משנה במשך שלושת החודשים

האחרונים לפעילותה, טרם החל הליך פירוקה.

כאמור על ידי הצדדים, בקופת רשות המיסים מצויה יתרת זכות לזכות הנאשמת בסך של כ- 400,000 ₪, אך לא ניתן לקזז את סכום החוב מיתרת זכות זו. עם זאת ולאור הנסיבות, אני סבורה כי יש ליתן לכך משקל מסוים.

הנאשם גרוש, אב לשלושה, נעדר עבר פלילי ומצבו הכלכלי אינו פשוט כלל ועיקר. הנאשם נטל אחריות על מעשיו והודה במיוחס לו.

ככלל, נקבע כי בעבירות מס, יש להעדיף את שיקולי ההרתעה ואת האינטרס הציבורי על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, הגם כשהצידוק, לכאורה, לביצוע העבירות הינו קושי כלכלי (ראה למשל רע"פ 977/13 אודיז נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 20.02.13)).

אולם, לאור נסיבותיו המיוחדות של מקרה זה, עתירתה של המאשימה, חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות ועד מועד הגשת כתב האישום בגינן ונסיבותיו האישיות של הנאשם, הריני לגזור על הנאשמים את העונשים הבאים:

הריני מטילה על הנאשמת קנס סמלי בסך 100 ש"ח. הקנס ישולם עד יום 01.02.15.

הריני מטילה על הנאשם עונש מאסר מותנה בן 7 חודשים למשך 3 שנים, לבל יעבור עבירה בה הורשע או כל עבירת מס.

הריני מטילה על הנאשם קנס בסך של 18,000 ₪, או חמישה חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 15 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 10.02.15 ובכל 10 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

הנאשם יחתום על התחייבות בסכום של 10,000 ₪ אשר תוקפה למשך שנתיים והיא לבל יעבור עבירה כלשהי שעניינה עבירת מס. ההתחייבות תחתם עוד היום - 01.01.15 שאם לא כן, ייאסר הנאשם למשך 3 ימים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י' טבת תשע"ה, 01 ינואר 2015, במעמד הצדדים.